

Tommi Lius Audiovisuaalisen suuntautumisen opinnäytetyö 2007

DEFF

Musiikkivideo kappaleelle **SWANS DON'T WEEP**

Abstrakti.

Alunperin minulla oli suunnitelmissa tehdä opinäytetyöksi lyhyt tarina käyttäen erikoisefektejä mutta kun minulle tarjottiin mahdollisuus tuottaa musiikkivideo, näin järkevämmäksi tehdä työksi jotain, jolla on potentiaalisesti yleisö. Olen kiinnostunut lyhyistä kerronnallista tai visuaalisista videotuotannoista. Tavoitteena kuitenkin tuottaa musiikkivideomarkkinoille uskottavan näköinen tuote. Projektissa suoritin itse käsikirjoituksen, suunnittelun, ohjauksen, leikkauksen ja jälkikäsitteilyn. Kokemusta musiikkivideon tekemisestä minulla oli yhden videon verran, jonka vuonna 2006 tein lahtelaiselle metalliyhtyeelle. Tämä kokemus auttoi kuvausten suunnittelussa ja henkilöohjaamisessa. Kokonaisuutta tarkastellessa prosessi meni suunnitelmien mukaan ja aikataulussa, vaikka ongelmia ja esteitäkin kertyi. Näistä osa asioita mitä tapahtuu odottamatta ja osa asioita joita opin välttämään.

At first my plan for the thesis was to make a short story using special FX, but when I was offered a chance to produce a music video I saw it as a better opportunity to do something that had an potential audience. I'm interested in short videoprojects that combine storytelling and visual images. The goal was to produce a product to the musicvideo industry that looked believable. The script and pre-production, directing, editing and post-production were made by myself on the project. I had made one music video in 2006 for a Lahti-based metal group before this. The Experiences from that one helped me in actor directing and planning the video shoots. When looking the thesis process as a whole, it stayed well in schedule although some problems and obstacles were found on the way. Some of these were things that happen unexpectedly and some that I now have learned to avoid.

3	Abstrakti
5	Bändi
6	Videon suunnittelu, konseptit ja tarina
12	Tuotantosuunnittelu
	Lokaatiot
	Rekvisiitta
	Arkku
	Maskit
	Näyttelijät
20	Valaisu
22	Ohjaus
23	Musiikki ja Äänisuunnittelu
24	Loppupäätelmä
25	Suuret kiitokset
26	MTV
28	Tarinan synopsikset

Bändi.

DEF (Dark Filth Fraternity) on lahtelainen rock/grunge yhtye, jonka jäsenillä on useiden vuosien kokemus soittamisesta eri yhtyeissä yhdessä ja erikseen.

DEF kuvailee myspace.com/darkfilthfraternity sivustollaan tyyliään näin: "A modern day rock 'n' grunge and all of that type of thing, with a little progressive twist to it."

Aiempaa yhteistyötä minulla on ollut bändin kanssa keikkajulisteiden parissa, logo- ja kansisuunnittelussa sekä keikkakuvaajana.

Vuosi ensimmäisen levyn(The book of clear light) julkaisun jälkeen, bändi pyrki nostamaan profiliaan, josta tärkeässä roolissa olisi musiikkivideo, joka olisi bändin ensimmäinen. Video oli tarkoitus olla valmis 5.10.2007 singlen julkaisun yhteydessä.

Videon suunnittelu, konseptit ja tarina.

Työskentelin suunnitteluvaiheessa ystäväni Roi Ruuskasen kanssa, jonka kanssa olen halunnut tehdä yhteistyötä jo pitkään. Sen lisäksi että Roi on aktiivinen musiikin kuluttaja, hän työskentelee helsinkiläisessä mainostuotanto yrityksessä tuottajana (Motel Royal). Koin että hänen kokemuksensa tiiviissä kerronnassa oli tarpeen. Lähetin Roille kappaleen ja odotin kaksi päivää, kunnes soitin hänelle kysyäkseni mitä ajatuksia hänelle oli tullut ja jaoin omiani. Keskustelimme visuaalisesta tyylistä ennen kuin siirryimme sisällön tuottamiseen. Videossa tärkeintä on kuitenkin itse musiikki, joten siihen on löydettävä sopiva visuaalinen sävy ja tunnelma. Aineiston etsiminen ja vaihtaminen sähköpostin kautta Roin kanssa oli erittäin helppoa, koska videoita on tuotettu tukuttain musiikkikanava MTV käynnistymisen jälkeen (v.1981) ja käytössä on internet sekä Youtube.com:n kattava referenssikirjasto. Suuntaa olimme päättäneet hakea grunge* ja stoner** musiikkivideoista. Alla lista seitsemästä videosta, joista päädyimme keskustelemaan ja näistä kolme ensimmäistä ovat niitä, joita käytimme tyyli referenssinä bändille. Lisäksi suunnittelin kappaleen sanoituksiin perustuvan tarinan yhdeksi vaihtoehdoksi.

Audioslave Revelations
 Faith No More Digging The Grave
 Down ve
 Stone The Crow

Soungarden Spoonman
 Audioslave Show Me How To Live
 Soundgarden Black Hole Sun
 Kyuss Green Machine
 Smashing Pumpkins 1979

En erikseen korostanut bändille tarinallista videota vaihtoehtona, vaikka vaihtoehtona se oli minulle mielenkiintoisempi. Roi piti ajatusta monimutkaisena ja vaikeana pienen budjetin videona. Hän olisi kallistunut mieluummin muihin vaihtoehtoihin. Onneksi bändin laulaja kiinnostui suunnittelemani tarinasta ja päädyimme minulle mieluiseen vaihtoehtoon.

mm. näitä kuvia käytimme referenssinä.

* Grunge: 80-luvun lopulla syntynyt musiikin tyyli, joka on saanut vaikutteita hardcore punkista, heavy metallista ja indie rockista. Tunnusmerkkeinä kitaran epäpuhdas soundi, raskas rummutus ja masentuneet sanoitukset.

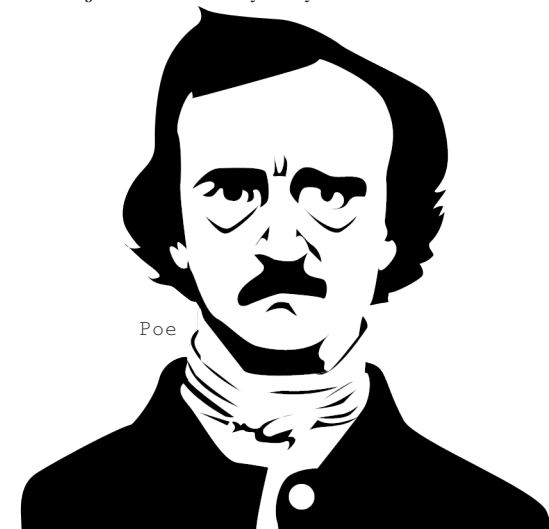
** Stoner: 90-luvulla syntynyt raskas rock musiikkityylin laji, jossa yhdistyy bassopitoiset kitarariffit ja melodiset, karheat lauluäänet. Tunnetaan myös nimellä Desert rock.

Down where the shadows are kings
Down where a promise is nothing
Down where the swans don't weep high
That's where I've been for quite a while
Deep in the black where the heart dies
That's where I've been, my inside
Down where the swans don't weep high
That's where I've been, my inside
Tryin' to leave myself be
Don't take too long, fix the ruins of me
Lay myself down on the floor
Fix up the ruins 'cause the sun is all gone
Deep in the woods of bad dreams
Deep in the prayers and soulseeks
Deep in the tombs of loud cries
That's where I've been, my inside
Break down the cage in the mind
break down the cage from inside
Deep in the tombs of loud cries
Break down the cage from inside
Tryin to leave myself be
Don't take too long, fix the ruins of me
Lay myself down on the floor
Fix up the ruins 'cause the sun is all gone
Save me...

Koko tarina lähti elämään, kun sanoituksista heräsi mielikuva elävältä hautaamisesta. Idea oli kohtalaisen helppo toteuttaa, riittävän raju ja erikoinen. Ajatus elävältä hautaamisesta tuntuu aina tuoreella tavalla ahdistavalta, vaikka elävältä hautaamisen teemaa ollaankin käytetty paljon elokuviissa sekä tv -sarjoissa* ja se on tullut tutuksi jo Edgar Allan Poen novellissa The Cask Of Amontillado. Esittäessäni ideaa ystäville ja tutuille onnistuinkin muutaman kerran saamaan muille kylmät väreet pelkästä mielikuvasta.

Minulla oli videolle teema, puuttui vain yhteys bändiin ja elävältä hautaamiseen. Alkuperäisessä tarinassa haudan paikka oli ladon sisällä bändin jalkojen alla. Bändin pojilla olisi ollut likaa vaatteilla ja kasvoilla lisäksi muutama lapio olisi töröttänyt maassa. Tämän version esitin bändille. Jätin idean vain sen takia etten löytänyt sopivaa paikkaa**, missä olisi ollut maapohja, enkä pitänyt ajatuksesta että hauta olisi eri paikassa kuin bändi. Haudan oli oltava muualla ja siihen oli tyydyttävä, joten kehitin tarinaa sen mukaan. Seuraavaksi siirsin bändin pois tarinan kaaresta kertojan rooliin, minkä vuoksi oli keksittävä toinen syyllinen hautaamiselle. Tarina alkoi muuttumaan ja paisumaan. Pahimmassa versiossa olin jo liittämässä kuvausryhmää videoon***. Yritin kuitenkin pitää mielessä kappaleen mitan ja budjetin tuomat rajat. Lopulta päädyin aika turvalliseen ratkaisuun, joka perustuu ajatukseen: jos on uhri on oltava sankari ja jos on sankari on oltava vastustaja. Vanhan ajan ritari-prinsessa-lohikäärme -tarina. Rakenne oli myös: sankarille oli tavoite ja tavoitteelle este.

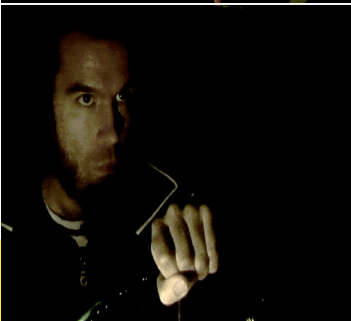
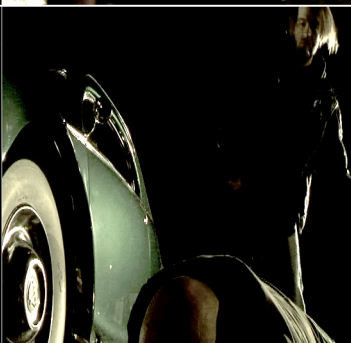
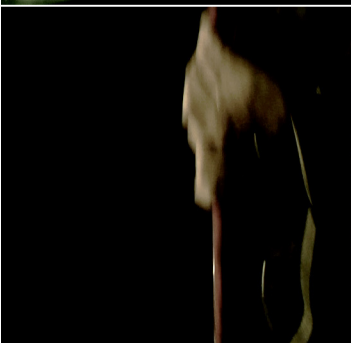
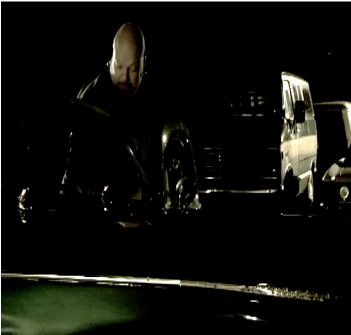
Kappaleen mitta oli edelleen lyhyt, se ei ollut muuttunut miksiäkään, joten tarinan oli lähettävä käyntiin nopeasti. Jotain oli jätettävä pois. Olihan tarkoitus jättää tilaa bändillekin videoon. Jätin pois perustelut hautaamiselle sekä muut käänteet, jotka johtivat siihen että mies kolkkaa toisen ja varastaa auton, josta siirryin suoraan ratkaisuun. Olin hylännyt rakenteesta käänteet, mutta halusin sellaisen kuitenkin kehittää, koska video kaipasi "koukkuu", joka myös itse kappaleessa oli. Siirsin bändin takaisin tarinaan kertojan roolista. Bändi vaikutti aluksi olevan pelkästään kertojana, mutta lopulta hekin joutuvat uhreiksi kuten arkussa makaava tyttö. Jotta saisin tehtyä asiat mahdollisimman vaikeaksi, onnistuinkin vielä sekoittamaan ajan kulkua. Näytin tytön hautaamisen takauttavana. Käänte, jossa bändi paljastuu katsojalle uhriksi oli myös oma hyppy aikajanalla tarinan alkuun.

* Käytin itse esimerkkinä elävältä hautaamis kohtausta elokuvasta Kill Bill 2

** No, yksi paikka olisi ollut täydellinen mutta omistaja ei innostunut ajatuksesta, vaikka olisimme raivanneet paikan puhtaaksi.

*** Ajatus itseasiassa vieläkin kiehtoo minua koska siinä oli sen verran itseironiaa mukana. Kohtaus missä auto ajaa latoon, kuvausryhmä olisi näkynyt taustalla ja olisi kokenut saman kohtalon kuin bändi ja tyttö.

Introssa kuvat seurasivat uskollisesti alkuperäissuunnitelmaa, paria poikkeusta lukuunottamatta. Säästimme aikaa pitämällä valot paikoillaan ja vaihtamalla kuvat valaistukseen sopiviksi. Samankaltaisiin ratkaisuihin päädyimme myös viimeisenä kuvauspäivänä, jolloin kuvasimme Jamesin juoksua metsässä. Silloin päätöksiin vaikutti myös väsymys, kylmyys ja sade.

Kuvakäsirjoitus ja leikkauksen suunnittelu.

Kuvakäsirjoituksessa käytin apuna keltaisia muistilappuja ja muistiinpanovihkoa. Vihko pysyi mukana koko prosessin suunnitteluvaiheesta kuvausten päättymiseen asti. Minulla on tapana ajatella yksittäisiä kuvia ennen kokonaisuutta, joten tässä muistilaput olivat hyväksi avuksi. Minun oli mahdollista piirtää kuvia sieltä täältä ja liimailla niitä eri järjestykseen kokeillakseni eri ratkaisuja. Tarralapuissa oli myös riittävästi tilaa merkitä ohjeita kuvaajalle. Jos yhdelle kuvalle tuli useampi vaihtoehto, liimasin kuvat päällekkäin. Näin ollen minulla oli korvaavia ratkaisuja valmiiksi jos kuvaustilanne sitä vaatisi. Kun sitten kuvakäsirjoitus oli valmis ** oli helppo todeta minkä tyyppiset kuvat toimisivat keskenään ja minkälaisia kuvia voisi puuttua. Kun kuvaustilanteessa otos oli purkissa, piirsin ruksin kuvan yli. Aikataulun kiristyessä pystyi lappujen avulla nopeasti karsimaan tarpeettomia asioita pois tai antamaan kuvaajalle nipun muistilappuja käteen ja käskeä ottamaan kuvat otoksen aikana. Tarralaput korvasivat hyvin puuttuvan kuvaussihteerin*.

Kuvakäsirjoituksen lisäksi käytin apuna aikajanaa, joka kuvasi kappaleen kestoja. Piste A oli kappaleen alku ja piste B loppu. Tämän ajan jaoin vielä kertosaikeisiin, laulun alkamiseen, kappaleen C -osioon, kappaleen loppuun sekä pieniin nyanssien muutoksiin kuten kun kitaran särkijät lähtivät käyntiin tai rummuissa tapahtui jotain. Tällä tavalla pystyin hahmottamaan lopullista leikkausta ja vielä uudelleen arvioimaan joidenkin kuvien tarpeellisuutta tai mahtuisiko se lainkaan kappaleeseen mukaan. Suurimmat muutokset koki tarinaan suunniteltu käänne. Kuvauksessa päädyimme jättämään kuvia pois ja leikkaus tuntui levottomalta.

	1. kertosäkeistö	2. kertosäkeistö	3. säkeistö	4. kertosäkeistö	5. säkeistö
Tar Nitro					
Pakis esittely					
nykis esittely					
Sanojen rivi					
Tytön esittely					
Takauma					
Tajuttomana					
ajolavia					
Tyttö havaituu					
Takauuma					
Tyttö panikei					
happi loppuu					
ajolavia					
Rikos Rummut	1:39	1:57	(2:14)	(3:02)	3:20
"Sillit"	0:09	0:47	1:03	1:24	1:54
Heikki	0:16?	3:20	3:30	3:57	
Kitara					

* Vaikka kuvaussihteerin olisi kuitenkin ollut tarpeen

** Mutta alati muuttuva

Tuotantosuunnittelu.

Konseptin ollessa jokseenkin valmis siirryin tuotannosuunnitteluun. Ensimmäinen tehtävä oli selvittää mistä voin säästää, rahaa ollessa käytössäni vain 1000€. Summana se olisi ollut riittävä, jos olisimme tehneet minkä tahansa muun version kuin tarinallisen. Valot olisivat vieneet eniten rahaa, joten käännyn koulun Elokuva- ja TV-tuotannon (ETV) puoleen. Olin arvioinut, että kuvaukset veisivät pahimmillaan kolme päivää ja kaikki olisi hoidettu ennen koulun alkua. Tällä perusteella sain valot käyttöni käyttämättä latin latia. Sekin helpotti asiaa että projektissa oli ETV:n opiskelijoita mukana. Videon kuvaamisen tarvittavan kameran suhteen käännyn kuvaajani puoleen ja kysyin minkälainen olisi sopiva. Meidän koululta ei löytynyt hänelle mieluisaa välinettä, mutta ystävälläni oli kamera, joka läpäisi vaatimukset. Ja mikä parasta, myöskään tästä ei tarvinnut maksaa mitään. Aika paljon tuli siis ilmaiseksi. Valomies hoiti ETV osastolta avustajat kuvauksiin. Näyttelijät eivät maksaneet mitään, bändin autolla kuljetettiin kalusto ja melkein lokaatioistakin selvittiin ilman laskua. Ainoastaan lato, missä bändi esiintyi, vaati yhden lipun ostamista tilan emännälle syksyn Cirque du soleil speктаakkeliin Helsingin Hartwall areenalle*. Auton hankinnassa kävi myös tuuri. Löytyi auto, joka näytti upeammalta kuin saattoi kuvitella ja maksoi vielä vähemmän. Suurin osa rahoista menikin lopulta juokseviin kuluihin kuten kuljetuksiin, sähköön ja ruokaan.

Kulujen ollessa suurinpiirtein arvioitu, suunnittelin kuvaus aikataulun. Bändin esiintymisen voi kuvata yhdessä päivässä. Kuvat missä on auto ja bändi samassa kuvassa pitäisi onnistua samaan aikaan. Arkkukuvat ja ajokuvat auton sisältä voi kuvata studiossa yhtenä päivänä. Kohtaukset, jotka vaativat ulkokuvia, kuten hautaaminen, videon alku ja laajat ajokuvat, voidaan kuvata yhden päivän aikana. Näin ei kuitenkaan käytännössä käynyt. Kuvausryhmän ja bändin jäsenten aikataulut eivät sopineet yhteen. Puhumattakaan näyttelijöistä, auton omistajasta ja kuvauspaikoista. Lisäksi ensimmäisenä päivänä emme ehtineet kuvata bändi esiintymisen loppuosuutta, koska kalusto oli palautettava koululle ajoissa. Lopputuloksena onnistuimme venyttämään kuvaukset viiteen päivään.

Suomessa sääolosuhteet ovat epävakaita jopa kesäisin. Kuvausten aikataulun saa pidettyä paremmin kurissa jos kuvaa sisällä, varsinkin jos kuvauspäiviä on enemmän kuin yksi. Pyrin suunnittelemaan videon niin, että mahdollisimman paljon voidaan kuvata sisällä. Tarinassa oli kuitenkin osioita, jotka oli kuvattava ulkona. Jotta tunnelma pysyisi synkkänä, olisi nämä osiot kuvattava syksyllä**, jolloin olisi pimeää.

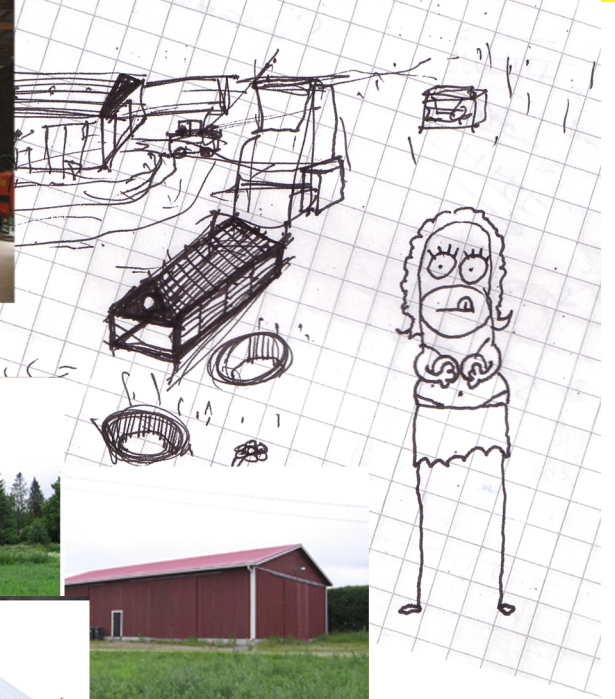
* Kuulemma oikein hieno. Maailmanluokan esitys. Upea.

** Mahdollisimman myöhään syksyllä, jotta kuvaus tunteja olisi tarpeeksi.

Lokaatiot.

Hyviä lokaatio vaihtoehtoja löytyi, mutta syystä jos toisesta niihin ei ollut mahdollisuutta. Ensimmäisen ja tärkeimmän, bändin esiintymispaikan, kuitenkin löysin kaverin maatilalta Kärkölän kirkonkylältä. Traktori/varastohallissa saimme soittaa taustanauhaa lujaa välittämättä naapureiden mielipiteestä*. Toinen kriteeri täyttyi paikan halvalla hinnalla. Jäljelle jäävien lokaatioiden metsästyks oli helpompaa huolimatta kuvauspäivien lisääntymisestä. Meillä oli ennestään kontakteja Lahden pikkuteatteriin, jonne pääsimme kuvaamaan studio osuudet. Ajokuvissa oli ongelmana ainoastaan mahdollinen vastaantuleva liikenne, minkä ratkaisi myöhäinen vuorokauden aika, jolloin liikennettä ei juurikaan ole. Jouduimme vaihtamaan suunnitelmaa auton sisätila kuvauksien suhteen, jotka oli tarkoitus tehdä studiossa, koska auto oli hankala saada pikkuteatterin toisen kerroksen näyttämölle. Aloituskohdaukseen sopi hyvin auton omistaja, Timo Herstin, työpajan piha. Timo ei ollut lainkaan ajatusta vastaan.

* Ilmeisesti maaseudulla on sääntö, että saat tehdä mitä tahansa naapureita häiritsevää toimintaa kunhan se ei ole päivittäin toistuvaa.
** Auto oli hankala saada pikkuteatterin toisen kerroksen näyttämölle.

Rekvisiitta.

Ensimmäisen päivän lato kuvauksiin ei suunniteltu erikoisemmin rekvisiittaa. Käytimme ladossa jo valmiiksi lojuvaa irtaimistoa. Lopputulos oli mielestäni oikein hyvä.

Minulle oli välttämätöntä, että vastustajalle saadaan näyttävä auto. Kyllähän sitä Ford Focuksellakin matkan taittaa, on sitten rikollinen tai ei, mutta olimme tekemässä Rock 'n' Roll videota. Näyttäähän se paremmalta jos auto on yhtä pahan näköinen kuin omistajansakin. Roilla oli joitakin tuttavuuksia, jotka harrastivat jenkkiautoja, mutta siinä suunnassa asiat eivät edenneet kovinkaan pitkälle. Lahden pikkuteatterin valomiehen kautta sain sitten puhelinnumeron, josta voisi olla apua. Soitinkin ja tarjolla olisi ollut leuhka kultainen Cadillac, joka olisi ollut verraton ratsu vastustajalle, mutta tämänkin hanke kaatui lopulta liian kalliiseen vuokrahintaan. Summa uhkasi puraista puolet budjetista pois.

Elämäni ensimmäinen stressi alkoi kun jäljellä oli enää viikko ensimmäiseen kuvauspäivään. Managerin hakiessa generaattoria kuvauksia varten*, hänen katseensa jäi 40 -luvun Lincoln Zephyrin alle. Kun nyt tässä kerran ollaan ja videosta puuttuu auto niin miksipä en menisi kysymään? Auton omisti vanhojen autojen kunnostaja Timo Hersti ja hän antoi mielellään auton käyttöömmek pilkkahinnalla verrattuna Cadillacin vuokraan. Uskoisin pelkästään auton ajamisen, Espoosta Järvelään, vieneen bensarahoissa enemmän kuin maksoimme. Hersti kuitenkin vaikutti olevan tyytyväinen sopimukseen**.

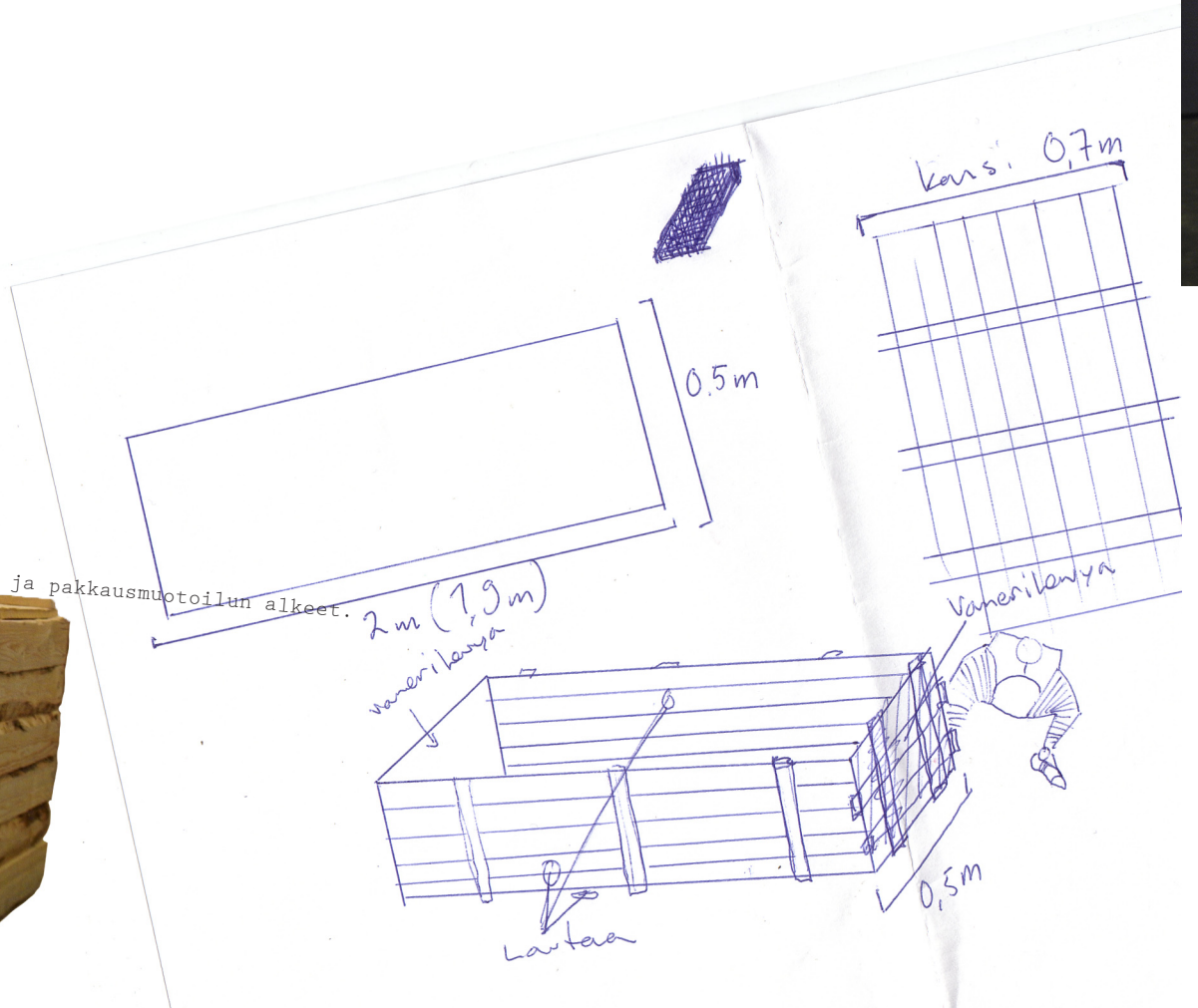
Ylhäällä ensimmäisenä vaihtoehto, joka olisi maksanut meille liikaa.

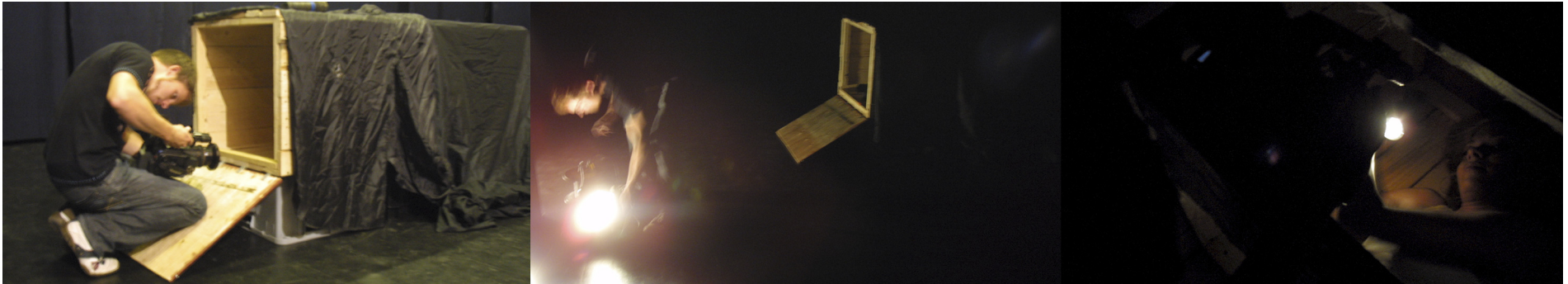
* mikä onnistuttiin myöskin hankkimaan edullisesti. Tosin kuvaaja ei ollut tyytyväinen laitteeseen ja muita päiviä varten vuokrattiin kunnon generaattori.

** Tällä hetkellä sopimus omistajan kanssa on hoidettu alustavasti näinkinään: Jos tarvitsemme vanhoja autoja, picuppeja tai muuta se käy ihan ilmaiseksi tai jos tarvitsemme isoa lakanaa maalauksella niin vaimo voi tehdä ihan ilmaiseksi.

Toivanen ja pakkausmuotoilun alkeet.

Arkku.

Arkun valmisti pakkausmuotoilun opiskelija Markus Toivonen piirustusteni pohjalta. Arkku suunniteltiin niin että saisimme mahdollisimman helposti kameralle tilaa ja kuvauskulmia. Näin ollen arkussa oli yksi avonainen sivu, johon sai tarvittaessa kannen, ja yksi avattava pääty. Mitoiltaan arkku oli valmistettu niin että päätyjen mitat olivat tasan, jotta kuvan syvyysvaikutelma ei vaihtelisi. Pari kommenttia sain kuulla jälkikäteen, että arkku olisi saanut olla ahtaamman oloinen, mutta kuvaaja oli sitä mieltä että isompi on helpompi saada pienemmän näköiseksi. Arkkua valmistaessa oli ajatuksena näyttelijän suoritusta helpottaaksemme saada arkku mahdollisimman epämukavaksi, joten siirsimme alunperin ulkopuolelle suunnitellut tukipuut arkun sisäpinnalle.

Maskit.

Alun perin oli tarkoitus käyttää jonkin näköistä maskeeraajaa sekä puvustajaa, mutta siinä vaiheessa kun alkoi olla vaikeuksia saada pelkästään valomiehet ja muut samaan aikaan paikalle päätin unohtaa koko asian. Ei videon uskottavuus kärsi jos rokkarin poskipää vähän kiiltää ja pienet punoitukset saa pienellä jälkikäsitteilyllä pois. Jälkikäteen kuitenkin harmittaa maskien pois jäänti. Roolit olisivat mahdollisesti olleet selkeämmät maskien myötä. Jos sankarin silmäkulmassa olisi näkynyt tappelun jälkiä, olisi kaltoinkohdellun sankarin rooli tullut paremmin esiin.

Näyttelijät.

Oli kaksi kriteeriä näyttelijä valinnoissa. Edes jonkin tason aikaisempi kokemus esiintymisestä ja ulkonäössä olisi persoonallisuutta. Niin, ja työskentely ilmaiseksi olisi hyvä.

Dario

Dario, jonka Roi löysi, suunniteltiin alunperin sankarin rooliin. Hän on italialainen kaveri, joka ilmeisesti työskentelee mallina ja mainoksissa. Bändin pojat olivat sitä mieltä, että hän sopisi videolle, ehkäpä koska mies muistutti etäästi Rob Zombieta. Casting kariutui kuitenkin kommunikaatio ongelmiin. Darion italian kielen taito oli hämmästyttävän paljon parempaa kuin hänen englantinsa. Kysyessäni tekstiviestinä ”Are you still interested in making the music video?”, vastaus oli ”Yes have interes call me no problem”. Tämä ei ollut hyvä lähtökohta tulevaa puhelua ajatellen. Puhelinkeskustelu Darion kanssa sujui kuten pelkäsinkin: sen lisäksi että hänen englantinsa oli toivottaman epäselvää englannin yritystä, hän päätti hoitaa puhelun kaiutin asetuksella. Ilmeisesti koska halusi jonkun muunkin kuulevan keskustelun *. Lisäksi hän toivoi palkkiota, joten vaihdoin seuraavaan vaihtoehtoon James Priceen.

Dario/Rob Zombie

* Varmaankin äitinsä

Ile Ahlgren

Ile Ahlgren tuli myös valituksi Panun kautta. Ile oli monesta syystä hyvä valinta, mutta pääasiassa raju ulkonäkö teki päätöksen. Siinä ei paljoa Ieltä kyselty, onko aiempaa kokemusta työskentelystä kameran edessä. Jonkin verran voi olettaa, että itsevarmuuttaa löytyy jos työskentelee Suomen tunnetuimman rockravintolan, Tavastian, ovella.

Laura Sipiläinen

Laura Sipiläinen löydettiin laulajan, Panu Willmanin, kautta. Esiintyminen videoissa oli tuttua muun muassa Daruden musiikkivideosta. Näyttelemistä Laura ei ollut harrastanut ennen. Samanaikaisesti tämän videotuotannon kanssa hän kuitenkin harjoitteli lyhytelokuvaa varten, jonka kuvaukset olivat päivä sen jälkeen kun oli tarkoitus kuvata arkkukohtaus.

Panu Willman

Alkuperäinen suunnitelmani vaati laulajan näyttelemistä. Vaikka Roi oli sitä mieltä, että muusikkoa ei kannata laittaa näyttelemään, olin minä sitä mieltä että kannattaa. Panua ei paljon näyttelemässä nähä tässä videossa.

James Price

James oli vanhempi tuttavuus, johon olin tutustunut Roin kautta. James oli aiemmin esiintynyt Not Katiesin musiikkivideolla ja jonkin verran teatteritartistin kokemuksta hänellä myös oli.

Antti Janhunen

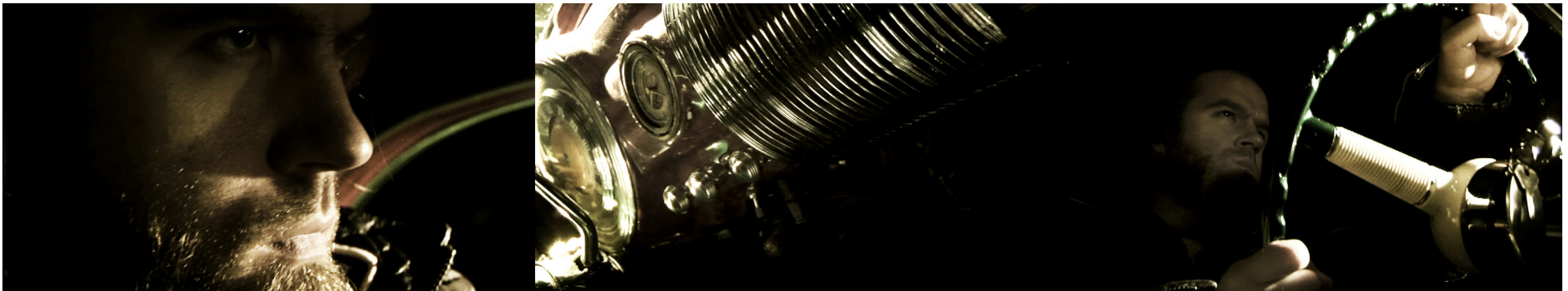
Valomiehemme Antti Janhunen on tehnyt mielellään eri projekteihin cameo rooleja, joten hän oli ensimmäisenä käsi pystyssä kun kysyin: ”Kuka tulee avaamaan takakontin tähän kuvaan” *.

* Ainoa syy miksi häntä käytettiin videossa oli kuvan kompositio. Ile näkyisi paremmin kuvassa ja pidempään, jos joku muu avaisi takakontin. Antti oli oikein lahjakas takakontin avaamisessa. Tarvitsimme vain kaksi otosta.

Valaisu.

Linjaus valaistuksen suhteen oli minun osaltani suppea. Ainoastaan bändin valaistuksesta käytiin keskustelua ennen kuvauksia kuvaajan ja valaisijan kanssa. Muissa tapauksissa valaisija tuli kysymään minulta onko jotain tiettyä asiaa mitä halusin korostaa tai peittää kuvassa.

Autovalaisussa käytimme Miniflowta* kuvatessamme auton sisään. Näppärä ja tehokas valaisuväline juuri tämän tyyppisiin kuviin. Ongelmallinen paikka oli ainoastaan kojelaudan alla, minne valo ei osunut. Tästä johtuen sankarin ajotyylistä puuttui asennetta, josta näkyisi kiire. Jamesin nostaessa kummatkin kätensä ratin päälle, oikea käsi muodosti voimakkaan varjon kasvoille. Pyysimme siis Jamesia pitämään pelkääjänpuoleisen kätensä alhaalla. Tuloksena oli hieman rennonoloinen ajoasento. Katulamppuvalaisu hoidettiin niin että valoassistentti pyöritti lamppua tasavauhtia päänkorkeudelta ja minä tönin autoa aika ajoin. Tulokseksi syntyi mielestäni toimiva illuusio liikkuvasta autosta.**

Hienoja kuvia (värit poikkeavat videosta). Parhaita mitä videolta löytyy, vaikka ovatkin kuluneet käytössä. Samoja kuvia näkee kaikessa mihin liittyy auto. Kaikenkaikkiaan mukava yllätys tämä valonheilutus ja sen tulokset.

* Pieni putkivalaisin, joka voidaan liittää auton syytimeen.

** Nämä olivat niitä kuvia mitä suunnittelimme alunperin kuvaavamme studiossa mutta ilmeisesti riittää kun ulkona on riittävän pimeää.

Pikkuteatterilla suoritettavat kuvaukset hoidettiin pienryhmissä. Koko loppukohtauksen kuvaaminen toisena päivänä johtui ensimmäisenä kuvauspäivänä tapahtuneesta kuvauksen venymisestä. Ongelma ei ollut kovin suuri, koska joka tapauksessa kohtaus oli ajateltu valaistavaksi eritavalla eikä ympäristöllä ollut merkitystä. Ensimmäisen pikkuteatterilla suoritettujen kuvauskeskustelujen ryhmään kuului minun lisäksi vain kuvaaja, joka nyt toimi myös valaisijana ja yksi valoassistentti. Muita assistenttien virkoja hoiti bändin manageri ja bändin jäsenet yksi kerrallaan. Valaistuksen tarkoituksena oli luoda aavemainen, haudan takainen tunnelma***. Kameran takaa tulevaa kohdevaloa varjostettiin pyyhkäisemällä dimmeriä**** rytmisessä, mikä vaihteli aina assistenttien mukaan*****. Pyyhkivän varjostamisen tuoma efekti toi mukavan lisän editoimiseen. Kuvien vaihtuminen toimi pehmeästi. Tietenkin olisi voinut käyttää perinteistä “Fade Out/Fade In” -efektointia, jossa editoimalla säädetään kahden kuvan leikkauspisteessä ensimmäinen kuva asteittain mustaksi ja siirrytään seuraavaan kuvaan päinvastaisella säädöllä, mutta tulos ei olisi ollut läheskään sama. Dimmauksella saatiin aikaan tietyn kohdan varjostaminen. Efektioinnilla puolestaan pimeni koko kuva. Samanlaista efektiä on nähtävissä muuallakin kuin loppunostatuksessa mutta niissä enemmän tahattomasti. Esimerkiksi arkussa tämä toistuu usein.

Arkkukohtauksen valaistuksen hoiti käytännössä Laura. Pieni pala foliota arkun sisäpintaan, lamppu tytön käteen ja kamera käyntiin. Teemu ohjeisti Lauralle lampun suuntaa, kertoi mistä tulisi parhaat heijastukset arkun pinnasta ja mihin ei saisi lampulla osoittaa. Jotta lampulla osoittelu ei olisi ollut tarpeettoman mekaanista, pysyimme Lauraa aina otoksessa ainakin pari kertaa osoittamaan haluamaamme suuntaan ja muuten toimivan vapaasti.

* Niinku

** Semmoinen musta kankaan palanen

*** Manageri suoriutui parhaiten, vaikkakin kaikki tekivät oikein hyvää työtä ilman minkään näköistä aiempaa kokemusta kangaspalasten heiluttelusta.

Ohjaus.

Olin aiemmin ohjannut yhden videon lah-telaiselle bändille. Silloin koin ongelmaksi etten saanut rumpalia ja kitaristia rentou-tumaan, mistä johtuen tuli paikoin hieman anaali esiintyminen. Tällä kertaa homma hoitui paremmin. En väitä sen johtuvan itsestäni vaan varmasti siitä, että pojat ovat soittaneet jo vuosia. Vaikka kyseessä oli heidän ensimmäinen video ja jälkikäteen he väittivät, että jännitti, esiintyminen näytti luontevalta. Aluksi vedettiin pari kertaa virsu läpi saadakseen lämpö päälle. Samalla tark-kailin monitorista bändin esiintymistä.

Arkku oli sen verran höttöstä tekoa että välillä jouduin makaamaan arkun päällä kumpaakin sivua halaten, koska Lauran pais-koessa seinämiä ruuvit olivat pettää. Lauralla on lisäksi heikko kuulo, mistä johtuen ää-neni puuroutui huutaessani hänelle neuvoja arkun läpi. Rajumpaa liikkumista vaatimissa kohtauksissa ohjeistin Lauraa ja kerroin, että kuvaaja jatkaa ohjaamista kameran käydessä. Tämä oli myös ensimmäinen henkilöoh-jaukseni. Aika paljon jännitin tätä etukäteen ja paikankin päällä.

Oli todella vaikea keksiä motiivia tiettyihin kuviin, lähinnä huutamisiin, niin että Laura olisi voinut paremmin eläytyä tekemisiinsä*. Myös Laura myönsi vaikeutensa näytellä, koska hänellä ei ollut kuin lyhytelokuvaan liittynyt harjoittelu alla. Hän sanoi suoraan ettei osaa huutaa. Pyysin ottamaan rennosti ja kerroin aikaa olevan riittämiin**. Aloitim-me helpoilla kuvilla. Valojen heiluttelulla ja heräämisellä. Sanoin myös, että leikkauksista tulee niin nopeita ettei tarvitse olla vakuutta-va kuin sekunti kerrallaan***.

Hiljalleen siirryimme panikointiin ja huuta-miseen ja aina kun Laura väysi hänellä oli lupa jatkaa lampun heiluttelulla ja arkun tun-nustelulla. Tietenkin heti kuvauksen jälkeen välähti se tosi asia mieleen, että Laura oli malli, kuvat tulisivat ilman ääniä videolle eli olisin yksinkertaisesti voinut pyytää Lauraa näyttämään siltä että huutaa. Ensi kerralla sitten.

Pikkuteatterilla koko esiintymisen kuvaami-seen liittyvät asiat alkoivat tuntua rutiinilta niin bändillä kuin kuvausryhmällä. Vaikka ensimmäinen kuvauspäivä oli mutkaton esiintymisen suhteen, näkyi selvästi bändin poikien olevan sinut kameran edessä. Myös omalla kohdalla asiat tuntuivat yksinker-taisemmilta. Ennen kuvaaja oli huolissaan liioista kuvista, mutta nyt pystyin pitämään kuvien määrän kurissa.

* Pieniä vaikeuksia tuotti myös kun olin pyytänyt Lauraa tuomaan vaatteita vaihtohdoksi ja kun hän esitteli niitä yksi kerrallaan yllään. "Tässä olis tää pienempi toppi josta näkyy hieman läpi".
** Vale
*** Näitä kuvia oli paljon mutta suurimmassa osassa ei ollut tarpeeksi valoa ja niiltä osin materiaali oli käyttökelvotonta

Musiikki ja äänisuunnittelu.

Musiikin Leikkaus

Pyysin videon alkuun musiikin introa pidemmäksi, mutta tämä ei tuntunut sopivan Panulle. Jonkin verran hän myös arasteli ajatusta musiikin katkaisemisesta videon käänteessä, vaikka hän lopulta siihen suostuikin. Se että alkua ei venytetty ei ollut vaarallista. Olisi vain ollut mielestäni hyvä jos musiikki olisi alkanut aiemmin, olihan kyseessä musiikkivideo. Tärkeämpää oli kuitenkin musiikin katkaiseminen käänteeseen ajaksi. Musiikin katkaiseminen korosti tarinassa tapahtuvaa käännettä* ja sain rauhoitettua leikkausta hetkeksi.

Äänidramaturgia

Äänidramaturgian toteutti Olli-Pekka Jauhiainen ja Kai Hanninen. Kailla oli vastuu suunnitella introon ambient- ja tehosteäänät. Olli-Pekka oli vastuussa äänityksistä ja koostosta. Olli-Pekka tuli mukaan, kun kuvasimme introa ja ensimmäinen asia, minkä hän huomasi oli generaattorin tuottama meteli. Kameran käydessä emme siis voineet äänittää. Olli-Pekan huomiosta kävimme kuvakäsikirjoituksen läpi ja teimme listan tarvittavista äänistä. Lisäksi hän poimi nauhuriin mitä vastaan tuli. Esimerkiksi taukotuvan peltikatosta tuli hieno sateenropinan kaiku, mitä hän käytti kuvassa, missä auto ajaa latoon sisään. Kun intron leikkaus oli muutettu viimeisellä viikolla, meillä tuli Olli-Pekan kanssa tehtäväksi suunnitella hautaamiseen äänät, mihin ei aiemmin ollut tarvetta. Samaan aikaa ETV -osastolla työskenneltiin lyhytelokuva 5kg:n parissa, josta saimme lainattua naisen pelokkaan itkun**. Tämän jälkeen lisäsimme sateen, takakontin avaamisen ja arkun sulkemisen äänät. Mielestäni arkku kohtauksen äänät olivat toimivimmat.

Kain tehtävä oli luoda äänimaisema, jolla sai luotua tapahtumiin enemmän jännitettä ja korvata joitain luonnollisia ääniä kuten askeleet tehosteäänillä. Niemenomaan askeleiden askeleet halusin korvattavaksi, koska ensimmäisessä versiossa tuntui typerältä kuulla kengän kopinaa, sankarinhan on tarkoitus hiipiä. Samaten halusin jonkin äänen korostavan asean liikettä, koska luonnostaan siitä ei ääntä syntynyt.

* Suunnittelin tarinan käänteeseen ajoitukseksi kappaleessa tapahtuvan käänteeseen kohdalle

** Äänitys: Ilkka Paasonen, Ääni: Maiju-Riina Huttunen

Loppuyhteenveto.

Videosta puuttui kohtauksia ja kuvia, mikä näkyy alkuperäissuunnitelman ja lopputuloksen erossa. Joitain asioita tuli perusteltua löysästi ja jotkut kuvat eivät kertoneet tarvittavaa tietoa riittävän selkeästi. Kokonaisuus kyllä pysyi samana, mutta pienet yksityiskohdat puuttuivat tai osia tarinasta puuttuu. Osat, jotka jäivät lopullisesta versiosta pois, olivat alunperinkin kysymysmerkin alla eikä niiden jättäminen haitannut minua. Ylipäätään se, että osasin tehdä näin, oli jotain uutta minulle ja osoitti että minulla on potentiaalia kehittyä alalla.

Kaipaen lisää itsevarmuutta ohjaamiseen sekä olemaan avoimempi ottamaan apua vastaan tarinan kehittämisessä. Omaa roolia kuvauspaikalla pitäisi myös oppia kehittämään. Keskittyminen herpaantuu kun suorittaa tuottajan, kuvaussihteerin, tuotantopäällikön ja kahvinkeittäjän roolia. Leikkaamista aion tulevissa projekteissa jonkin verran vielä tehdä koska siltä paikalta opin eniten kerronnasta ja ylipäätään videon tekemisestä. Värikorjauksen puolestaan jätän mielelläni muiden hoiviin. Samoin muutamia muita yllä mainituista rooleista.

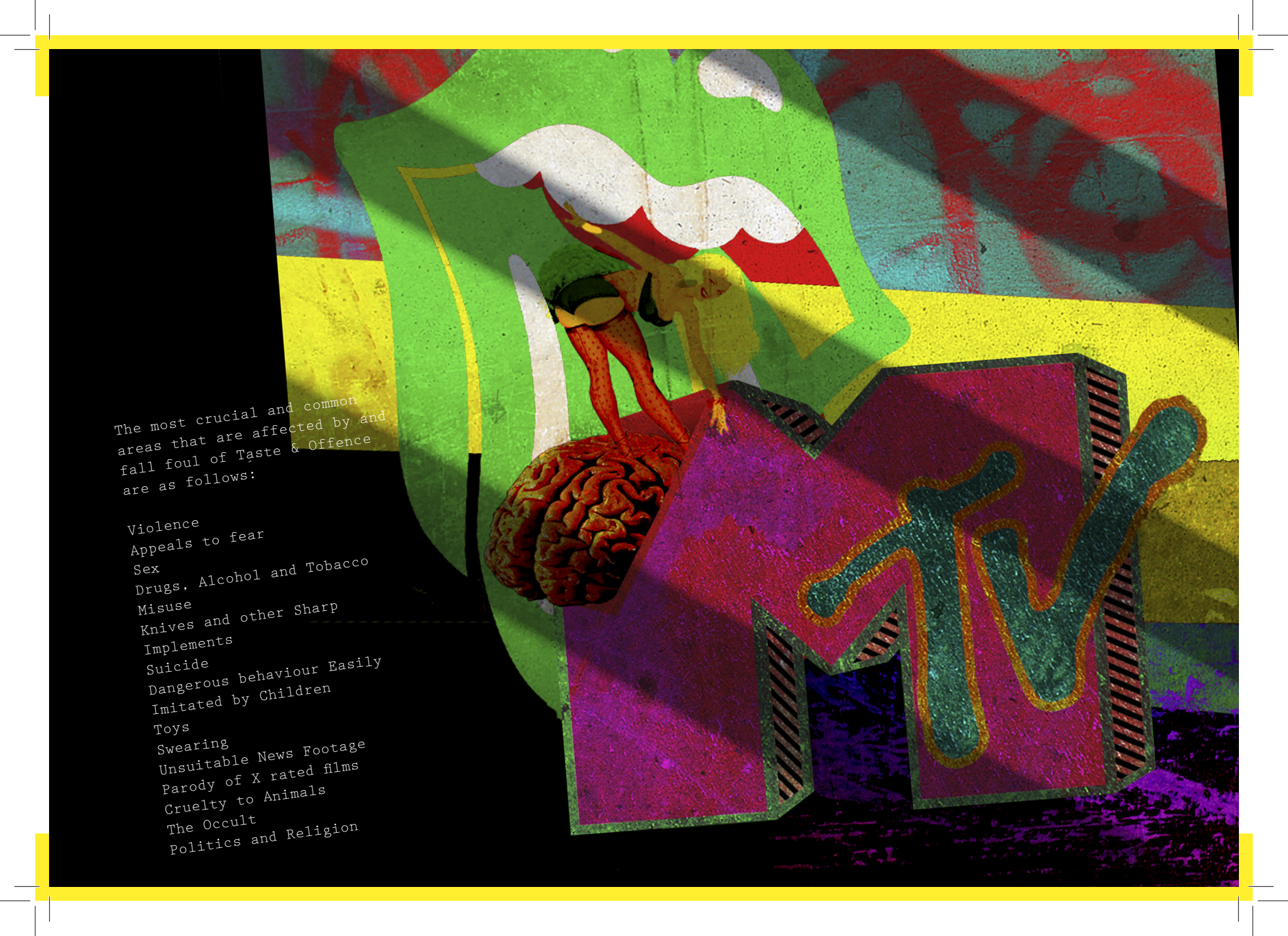
Kaiken kaikkiaan olen tyytyväinen suoritukseeni ja lopputulokseen, mikä osoittaa jonkin näköistä kypsymistä. Ensimmäinen kerta kun en työtä esitellessä ole jännittänyt ja selitellyt tekemisiäni, ellei erikseen olla kysytty. Kaikki ratkaisut ovat olleet perusteltuja tai olosuhteiden sanelemia.

Suuret kiitokset.

Suuret kiitokset.

Kuvaus - Teemu Koivisto
Valaisija - Antti Janhunen
Kuvausryhmä - Jussi Spoanen
Tuomas Onttonen
Lauri Moilanen
Ville Vainio
Topias Salonen
Äänet - Olli-Pekka Jauhiainen
Kai Hanninen
Best Boy - Jaakko Säkö

Pirkko Lius
Hanna Piirainen
Ilkka Kemppilä
Markus Toivanen
Pekka Malkamäki
Jesse Piirainen
Dark Filth Fraternity
Roi Ruuskanen
Vesa-Ville Saarinen
Noora Lehikoinen
Muotoiluinstituutin Elokuva- ja TV-Tuotanto
Jouni Kärkinen
5kg
Antti Heinonen
P. Mutasen elokuvakonepaja
Timo Hersti
Arvi Vuorinen
Ja muut

The most crucial and common areas that are affected by and fall foul of Taste & Offence are as follows:

- Violence
- Appeals to fear
- Sex
- Drugs, Alcohol and Tobacco
- Misuse
- Knives and other Sharp Implements
- Suicide
- Dangerous behaviour Easily Imitated by Children
- Toys
- Swearing
- Unsuitable News Footage
- Parody of X rated films
- Cruelty to Animals
- The Occult
- Politics and Religion

MTV (Music Television) ja sensuuri

MTV:n säännöt sensuurin suhteen tulivat myöhään. Video oli käytännössä leikattu ja valmis kun bändin manageri lähetti nämä ohjeistukset tulivat. Olimme kyllä miettineet aiemmin olisiko videon sisältö liian raju näytettäväksi televisiossa mutta tulleet siihen lopputulokseen, että musiikki videoista löytyy nykyään aika laajasti kyseenalaista sisältöä ja meidän video ei ole yhtään sen pahempi kuin muutkaan. MTV:N sensuurisäännöissä kohdassa kaksi, Appeals to fear, pohdimme josko kuvaisimme videolle uuden lopun missä kaikki päättyy hyvin mutta emme kokeneet tätä tarpeelliseksi. Jos video olisi liian raju se näytettäisiin vähintään myöhäiskierrossa. Bändin manageri vei videon ensimmäisen version Suomen MTV:lle katsastettavaksi, ja vaikka suomen päädyssä näitä asioita ei päätetäkkään, niin alustava hyväksyntä tuli. Tämän version jälkeen tuli kyllä muutoksia. Eniten tunnelmaan vaikuttavia asioita tuli alkuun. Kun olimme tekemässä introon uusia ääniä, kohtaus missä takakontti avataan, ja lisäsimme naisen tuskaista itkua, MTV:n ohjeistus vaikutti lopulta sen verran, että naisen ääntä ei kuulunut kuin yhden kuvan verran. Tätä versiota ei sitten tarkistettu erityisemmin, vaan lähetimme videon eteenpäin ja toivoimme, ettei muutoksia tarvinnut enää tehdä.

Taste and offence - What it actually means...

This is the most frequently referred to phrase in the ITC Codes and the ITC uphold most complaints on the basis of a breach of Taste and Offence. This statement refers to any given situation, act or language that could in any way be construed to be offensive or tasteless to the viewer. In making videos aimed at a 'youth' audience, there are always going to be two diametrically opposed views at work. One view is that the record company / artists are trying to push the limits of creativity in an ever challenging field. The other is the gambit of the regulators to control that creativity.

1. Violence

An act of violence or aggression must be individually appraised and essential to the promo's plot or theme. It is an absolute rule that no broadcaster should show any promos containing violence towards men, women or children during the day (and even in the evenings care must be taken). Two men sparring with each other would not be considered violence - although boxing might be. It isn't so much the act which is the problem, more the aggression that accompanies it.

2. Appeals to Fear

Another ambiguous phrase is that of 'Appeals to Fear'. This means creating an atmosphere of fear and uncertainty in the viewer over what appears to be a frightening or potentially violent scene. In advertising, it is unacceptable to frighten people into thinking that they need to buy a certain product (unless the product is potentially life saving like a smoke alarm). In programming, horror and violent films are scheduled very late because their success lies in appealing to the fear of the audience.

Tarinan synopsikset.

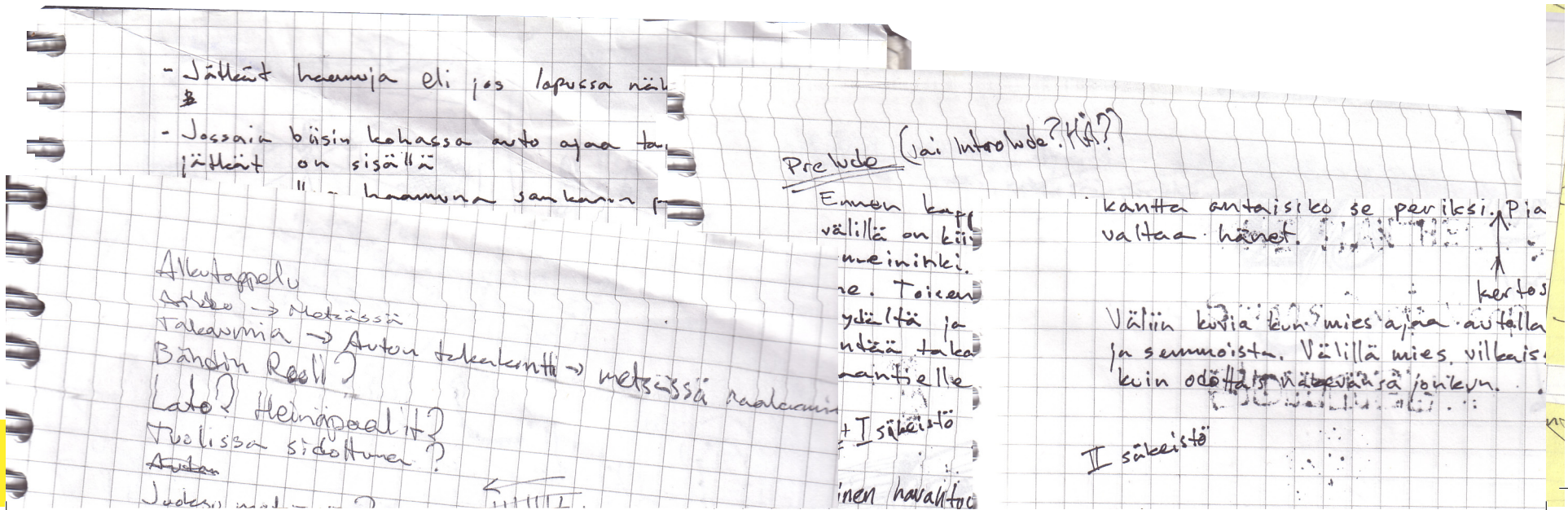
Konsepti pitää jollain tavalla saada kerrottua asiakkaalle. Ohessa kaksi esimerkkiä miten asia voidaan kertoa kun asiakkaana on rokkareita. Muissa tapauksessa kääntyisin ammattikirjoittajan puoleen. Haimme rahoitusta takautuvasti Esekiltä ja siihen onnistuinkin saamaan aikaisiksi painokelpoista tiivistelmää. Siitähän ei ole enää todistetta jäljellä.

1. Aivan vitun hyvännäköinen nainen nainen, siis saatanallinen missi, herää taskulampun valaistessa hieman kasvoja ja hän huomaa makaavansa arkussa. Hän alkaa ensin hämmentyneenä tunnustelemaan kannatta kunnes alkaa todella hätäntyä.

Bändi soittaa haudan päällä. Heitä valaisee kahdesta suunnasta tulevat valot. (Jos lokaatio on esim lato, niin lautojen välistä saa spottivaloja liikuttua, jonka efektiä vahvistaisi savukoneella.) Bändin jätkillä on mullan likaamat vaatteet ja hautakummun päällä seisoo lapiot.

(Näiden kolmen kuvan välillä leikataan.)

Mies kurvaa auton "ladon" pihaan ja ryntää sisään. Bändiä ei näy. Arkussa makaava megabeibe alkaa jo luovuttamaan väsymyksestä. Mies tarttuu lapioon ja ryhtyy niin saatanasti kaivamaan. Misu arkussa havahtuu ja saa voimia huutaa. Mies pysähtyy hetkeksi kuuntelemaan ja alkaa kaivamaan raivolla. Lotilla alhaalla arkussa alkaa happi loppumaan ja tukehtumiskuolema on lähellä. Kaivaminen tiivistyy tiivistymistään ja mies löytää kannen ja repii sen auki. Pihalla bändi istuu autossa, jolla mies oli saapunut. Jätkät napsauttaa radiosta blessed be my sins'in soimaan ja ajavat pois.

2.

bändin stoori(DFP): Tää traktorihalli on jätkien treenikämpä. elikkä jätkät soittelee tät biisiään kun jossain vaiheessa auto ajaa halliin sisään, josta nousee pari hemmoa(Ile) ja pistää bändin maankamaraan. (Siis bändihän vetää biisin alusta loppuun kuitenkin.)

Naisen stoori(Laura): herää arkussa haudattuna ja tokkuroissaan ei heti ymmärrä missä hän on. kertaa tapahia ja muistaa olleensa takakontissa kuulleen musiikkia jossain minkä loputtua kaksi miestä(Ile) repii hänet ja raahaa pellolla. Hän muistaa vielä pudonneensa jonkekin ja täts it.

Tästä eteepäin tyttö alkaa rimpuilemaan arkussa. Pian voimat ja happi alkaa olla lopussa. Mieli on maassa ja tekee mieli luovuttaa. Tyttö saa kuitenkin virtaa kun kuulee jostain kaukaista huutoa.

bädäss stoori(Ile): Mies on parkkeeraamassa autoa maatilan pihalle, tyttö takakontissa, siinä uskossa että tila on tyhjä. Ikäväksi paikka sattuu olemaan bändin harjoituskämpä ja bädäss joutuu liikaamaan sormiaan lisää. naps ja jätkät on nipussa ja eiku kuoppaa kaivamaan. Hommat on hoidettu ja kaveri on viety kotiin. omalla kotipihalla joku yllättää reippaalla metallivarren iskulla niskaan juuri kun hän on sulkeemassa auton ovea.

Heeron stoori: Heero odottaa jotain varjoissa. hänen kasvoillaan näkyy hieman tappelun jälkiä. Kohta auto parkkeeraa vastapäisen talon pihalle ja hän korjailee otettaan

käsissään lepäävässä rautaputkesta. nopein askelin hän hiippii autosta nousevan miehen taakse ja muokkaa tämän päästä mämmiä. Poimituaan auton avaimet hän pyöräyttää

auton takaisin tulo suuntaan ja vapauttaa hepat moottorista. hän selvästi alkaa epäröimään päämääräänsä mitä pidemmälle hän ajaa.

Epävarmuus saa hänet katselemaan ympärilleen ja vilkuilemaan peileihin. Yhtäkkiä hän näkee taustapeilistä kuin joku istuisi takana ja ja hän säpsähtää hieman ja kääntyy

katsomaan tyhjää takapenkkiä. Helpottuneena hän jatkaa ajamista mutta jälleen säikähtää kun huomaa harhautuneensa tieltä. Jarrut huutaen hoosi-annaa auto pysähtyy juuri

pieneen risteymään. Mies hieman uteliaana (ja helpottuneena) kääntyy kapealle metsätielle ja jatkaa ajoaan. vihdoin hän saapuu etsimälleen paikalle. sama maatala, jossa

bändi treenaa. Mies tuntuu nyt tietävän mitä tekee. Hän kurvaa pihalle ja ryntää pellolle huutaen tytön nimeä sitten löytäen kaksi hautapaikkaa. Hän kuulee toisesta huutoa ja alkaa kaivamaan

